

Herman Finkers, Oranjerood

Het is zo'n fleurig beestje
Oranjerood
Het is alleen, hij fluit niet
Ook is 'ie dood

Vrouwtje liep weg
Pietje stierf
Een weekje later
Van verdriet...
Of van gebrek aan water

Jodel, jodel, jodel, jodel
Ik jodel van mijn vrouw
Voor wie hij zong, voor dag en dauw
Na dag en dauw
En als het even kon
Zelfs tussen dag en dauw
Tot de noorderzon
Haar meenam
En ik naar haar
Fluiten kon

Wij pasten zo verdomd goed bij elkaar
Zo hoefde ik haar bijna nooit te slaan

Ik zit voor het raam
Ik fluister zacht haar naam:
"Veldhuis"